

جام جهانی بسکتبال و نبرد غول‌ها بر سر یک جام

روزهای سخت دمیر و پسران

گزارش
شهبانو روزی

بزرگ‌ترین رویداد بسکتبال جهان از دیروز به میزبانی سه کشور فیلیپین، اندونزی و ژاپن آغاز شده و ایران یکی از نمایندگان قاره کهن در این رقابت‌هاست. جام جهانی ۲۰۲۳ با حضور مدعیان برگزار می‌شود و به تیم ملی کشورمان می‌دهد. با اینکه تیم ملی بسکتبال ما تجربه سه دوره حضور در جام جهانی را دارد اما رویارویی با ابرقدرت‌های این رشته بسیار دشوار است، ضمن اینکه تیم ما پس از صعود سخت به این رقابت‌ها، تغییر و تحولات زیادی را تجربه کرد و حال باید با تصمیمات و تاکتیک‌های هاگان دمیر به میدان برود.

سختی‌های صعود

نحوه گرفتن سهمیه حضور در جام جهانی یک بار دیگر ثابت کرد از جمع بهترین تیم‌های بسکتبال آسیا بسیار فاصله گرفته‌ایم و دیگر گذشت آن زمانی که فقط چین را در حد و اندازه‌های خود می‌دانستیم. دو باخت دور از انتظار به قزاقستان، یک شکست برابر ژاپن و شکست مقابل چین در بازی آخر خود گویای این واقعیت است، حال آنکه باخت به استرالیا در دیدار رفت آن هم با ۳۰ امتیاز اختلاف را نیز نباید فراموش کرد. اگرچه کانگروا برای دیدار برگشت بهانه آوردند و از آمدن به تهران سرباز زدند، ولی انصافاً نمی‌توانیم از تصمیم غیر حرفه‌ای استرالیا دلخوار باشیم چراکه پیروزی فنی ۲۰ بر صفر نصیب‌مان شد و اتفاقاً در صعودمان نیز نقش مهمی داشت. با توجه به کسب شش برد و شش باخت در پنج‌روهای انتخابی، ایجاد تغییر و تحول در تیم ملی و استفاده از نیروهای جدید ضروری به نظر می‌رسد.

حضور دمیر

تیم ملی بسکتبال رقابت‌های انتخابی را با سرمربیگری مصطفی هاشمی آغاز کرد و پس از چهار بازی و تغییر و تحولات مدیریتی در فدراسیون، نیکمت تیم کشورمان نیز دستخوش تغییرات سه‌گانه گردید. تیم ارمنی، همان مربی‌ای که سال‌ها در مجارستان تجربه کاری داشت، دوباره به عنوان سرمربی انتخاب شد و در هشت بازی باقی‌مانده سکندران تیم ملی بود. با آمدن ارمنی نتایج تیم ملی روند نزولی‌سه خود گرفت تا جایی که پنج شکست به پای ارمنی نوشته شد. این مسئله باعث شد فدراسیون باز هم به استفاده از مربیان خارجی روی بیاورد. هاگان دمیر، سرمربی اهل ترکیه انتخاب نهایی فدراسیون جواد داوری بود. این مربی در شروع کارش اعتراف کرد شناخت چندانی از بسکتبال آسیا و ایران ندارد، با این حال گذشت زمان، تشکیل اردوها و بازی‌های تدارکاتی وضعیت را به سود دمیر تغییر داده و حال در شروع جام جهانی سرمربی شناخت خوبی از تیمش دارد.

حریفان نامدار

قرار گرفتن در گروه C یعنی همگروهی با اسپانیا، غول جام جهانی و همچنین برزیل و ساحل عاج، رکینگ فیبا خود گویای همه چیز است؛ ماتادورها با اختلاف اندک از آمریکا بهترین تیم جهان محسوب می‌شوند و قطعاً رویارویی با این تیم اصلاً آسان نخواهد بود. قهرمان دو دوره جام جهانی (۲۰۱۹ و ۲۰۰۶) و نایب قهرمان و تیم سوم المپیک‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۶ به چیزی جز دفاع از عنوان قهرمانی دوره گذشته خود نمی‌اندیشد. برزیل در آخرین ردهبندی جهانی رتبه سیزدهم را در اختیار دارد و بهترین نتیجه این تیم در مسابقات قهرمانی کسب مقام سوم در سال ۱۹۷۸ بوده است. ساحل‌عاج ضعیف‌ترین تیم گروه محسوب می‌شود. ساحل‌عاج تیم ۲۲ فیباست. جام ۲۰۱۰ آغاز حضور تیم ملی بسکتبال ایران در این رویداد بزرگ بود. نسل طلایی در آن سال‌ها نگاه همه را به

خود جلب کرده بود و در پایان مقام نوزدهم جام جهانی ترکیه را به دست آورد. آمریکا، برزیل، اسلونی، کرواسی و تونس همگروهان ما بودند و چهار شکست و یک پیروزی از آن تیم ایران شد. اولین برد تاریخ بسکتبال ایران مقابل تونس (۲۱ بر ۵۸) رقم خورد. جام جهانی ۲۰۱۴ دومین حضور پیاپی بسکتبال ایران به عنوان یکی از نمایندگان آسیا در جام جهانی به شمار می‌رود. مصر، فرانسه، اسپانیا، صربستان و برزیل رقبای ما در گروه نخست بودند که باز هم با چهار شکست و یک برد به پایان رسید. دومین برد تیم ملی در ادوار جام جهانی مقابل مصر (۸۸ بر ۷۳) رقم خورد و عنوان بیستمی به تیم کشورمان تعلق گرفت. در جام جهانی ۲۰۱۹ تونس و پورتو ریکو ثبت سه شکست به عنوان بیستوسوم رنجهای ما در جام جهانی ۲۰۱۹ بود. پس از هم‌گروهی با اسپانیا، تونس و پورتو ریکو و ثبت سه شکست به عنوان بیستوسوم رنجهای ما رسیدیم. در چهارمین حضورمان در جام جهانی برای بار سوم با اسپانیا و برزیل هم‌گروه شده‌ایم و باید دید تجربه گذشته چه کمکی به ملی‌پوشان خواهد کرد.

تغییر نسل و انتخاب نفرات

جوانگرایی و استفاده از نیروهای تازه‌نفس، پروژه‌ای است که قبلاً هم شنیده بودیم و از زمان انتخاب جواد داوری به عنوان رئیس فدراسیون، این موضوع بیش از پیش منظر قرار گرفته است. هاگان دمیر با هدف حضور موفق تیم ملی در جام جهانی و بازی‌های هانگزو و همچنین تغییر نسل به ایران آمده است. هنوز برای اظهار نظر در خصوص این پروژه زود است اما کنار گذاشته‌شدن محمد جمشیدی از ترکیب اعزامی به جام جهانی یکی از اقدامات مهم و البته عجیب دمیر در ایجاد تغییر سبک تیم ملی به شمار می‌رود. جمشیدی در چند سال اخیر یکی از بهترین‌های ما بوده و کمک زیادی به تیم ملی کرده است، با این حال گفته می‌شود این بازیکن در تفکرات دفاعی سرمربی جایی ندارد در عین حال حامد حدادی کاپیتان ۲۸ساله همچنان یار کلیدی تیم ملی در این دو تورنمنت است و بار اصلی تیم را به دوش می‌کشد.

اردوهای تدارکاتی

فدراسیون برای آمادگی و هماهنگی هر چه بیشتر تیم، اردوهای تدارکاتی را در دستور کار قرار داد و نسبت به قبل شاهد افزایش بازی‌های دوستانه خارجی بودیم. سفر به پنج کشور از جمله نکات حائز اهمیت است. اردوی ترکیه

فدراسیون بسکتبال

با نظر دمیر در نزدیکی شهر زمیر برگزار شد. اردوی بیروت را هم داشتیم؛ طی دو بازی تدارکاتی با تیم ملی این کشور متحمل دو باخت شدیم. سفر به روسیه دو شکست مقابل تیم ملی این کشور را به همراه داشت. اردوی گرجستان نیز برای مان اهمیت زیادی داشت؛ به مونته‌نگرو باختیم اما در مصاف با اردن نخستین پیروزی تیم ملی کشورمان به هدایت هاگان دمیر به دست آمد. پس از آن نتیجه را به گرجستان واگذار کردیم. تورنمنت پیک آخرین اردوی برون‌مرزی تیم ملی بود که در چین برگزار شد و شاگردان دمیر به مصاف سوئان و ونزوئلا رفتند.

هدف‌های مهم

شرایط بسکتبال ایران کاملاً مشخص است و سطح ما در آسیا و جهان بر کسی مشخص نیست. سویا کسب هر نتیجه‌ای، گرفتن سهمیه جام جهانی و حضور در این اردوگاه مهم قطعاً اعتبار بسکتبال ما را بالا خواهد برد چراکه تنها ۲ تیم از سراسر جهان جواز حضور در جام جهانی را کسب کرده‌اند، در نتیجه باید بیشترین استفاده را از نبرد بهترین‌های دنیا ببریم و در عین حال باید انتظاری منطقی از تیم ملی کشورمان داشته باشیم. همچنین فراموش نکنیم که جدا از جام جهانی، اهداف دیگری هم داریم که نباید از آنها غافل شویم.

فرصت سرشاخ شدن با برترین‌ها

هر چند نبود جمشیدی هم می‌تواند قدرت هجومی تیم ایران را پایین بیاورد، البته تأکید هاگان دمیر به بازی دفاعی است، جز این هم انتظار نمی‌رفت. کارهای هجومی خیلی زمانبر است اما در دفاع می‌توان طی دو سه ماه به هماهنگی خوبی دست یافت و شاید به همین دلیل هم است که سرمربی ترک‌تبار ایران به بازی دفاعی اصرار دارد تا مانع شکست سنگین تیم ملی در جام جهانی شود، البته برخلاف بازی با اسپانیا و برزیل، تیم ملی می‌تواند به کسب امتیاز و برتری مقابل ساحل‌عاج امیدوار باشد؛ تیمی که البته فیزیکی بازی می‌کند و دوندگی بالایی دارد و به هیچ عنوان از قبل برابر ایران بازنده نیست، اما آنچه مسلم است

محسن شاهعلی
مربی و کارشناس بسکتبال

حضور در جام جهانی نیازمند تدارکاتی اساسی و حساب‌شده بود، حال آنکه تغییرات ایجادشده در رأس کادر فنی باعث شده بود سرمربی جدید زمان زیادی جهت آماده‌سازی تیم در اختیار نداشته باشد، اما با وجود فرصت زمانی محدود، به طوری

که تیم ملی بسکتبال ایران اردوها، بازی‌های تدارکاتی و تورنمنت‌های مقدماتی را پشت سر گذاشت و روند آماده‌سازی تیم کمک زیادی به هاگان دمیر برای شناخت بازیکنان ایران کرد، اما صعود به جام جهانی بسکتبال برای چهارمین مرتبه و روند آماده‌سازی خوبی که تیم ملی پشت سر گذاشته است، نباید باعث ایجاد انتظارات نابجا شود. باید واقع بین بود. مساتیم خوبی داریم، اما خوب در حد خودمان، این مهم‌ترین چیزی است که نباید فراموش شود. ایران با اسپانیا هم‌گروه است. قهرمان دوره قبل با رنک نخست دنیا که به لحاظ سخت‌افزاری، امکانات، سیستم

اینکه تیم ملی بسکتبال ایران اگر در مصاف با حریفان خود در جام جهانی خودش باشد و نتواند توانایی‌های بالایی را که دارد به نمایش بگذارد، عملکرد قابل قبول و خوبی را شاهد خواهیم بود، حتی برابر اسپانیا، تیمی که ایران پیش از این نیز برابر آن به میدان رفته است، ضمن اینکه حضور با برزیل و اسپانیا در یک گروه، اتفاق خوبی برای بسکتبال ایران است چراکه بازیکنان تیم ملی کشورمان فرصت رویارویی با بازیکنان بزرگ دنیا را به دست می‌آورند و این مسئله می‌تواند اعتمادبه‌نفس بازیکنان را به‌طور هم‌زمان در ترکیب تیم ملی حضور داشته‌اند، اما الان بضاعت بسکتبال ما مشخص است،

واقعیت بسکتبال را درک کنیم

از سوی دیگر شاید برزیل هم سطح اسپانیا نباشد اما تیمی قوی است و سبک بازی آن به امریکایی‌مانند و نه فقط چند بازیکن آن در NBA بازی می‌کنند که خود نیز لیگ سطح بالایی دارد، هر چند ایران هم حرفت دست و پا بسته‌ای نیست، خصوصاً که غیرت و تلاش و توانمندی‌های ورزشکاران ایرانی در همه رشته‌ها نه فقط بسکتبال، مثال‌زدنی است؛ ورزشکارانی که با تمام کاستی‌های امکاناتی و سخت‌افزاری بارها در مصاف با حریفان تا بن دندان مسلح موفق بوده‌اند. با وجود این اما باید واقع بین باشیم. ساحل‌عاج تنها تیمی است که ما شانس کسب امتیاز و برتری مقابل آن را داریم. تیم ایران در مصاف تدارکاتی که با سوئان جنوبی داشت با

فاصله‌ای اندک تن به شکست داد و حال اگر سبک بازی سوئان جنوبی با ساحل‌عاج را مشابه بخوانیم، اصلاً دور از انتظار نیست که بتوانیم مقابل این تیم آفریقایی نتیجه بگیریم. هر چند بعید نیست اگر عدم حضور جمشیدی در ترکیب دست کافر فنی را در پوست گردو بگذارند، البته با توجه به تفکر دفاعی امیر، جمشیدی که ۸۰ درصد هجومی و تنها ۲۰ درصد دفاعی است، نمی‌تواند جایی برای خود در ترکیب پیدا کند اما شخصاً با وجود تمام احترامی که به نظر سرمربی تیم می‌گذاریم و حق انتخاب را به او می‌دهیم، هرگز بازیکنی را که تا این اندازه می‌تواند برای تیم مفید باشد، کنار نمی‌گذاریم. اما قدر مسلم دمیر بیش از هر کسی دنبال نتیجه گرفتن تیمش است و امیدواریم در این مسیر موفق باشد.

علی توفیق
مربی و کارشناس بسکتبال

کسب جواز حضور در جام جهانی بسکتبال آن هم برای چهارمین مرتبه موفقیت قابل توجهی بود؛ موفقیتی که نمی‌توان با به چالش کشیدن نحوه صعود، از ارزش‌های آن کم کرد، اما مسئله مهم بعد از کسب جواز چهارمین حضور در جام جهانی، سیاست و هدف‌گذاری فدراسیون است که اهمیت دارد؛ اینکه قصد پوست‌اندازی دارد یا نمایش خوب در جام جهانی را دنبال می‌کند یا سیاست‌های دیگری چون صعود به المپیک را در سر می‌پروراند. هر چند با تدارکات خوبی که فدراسیون برای تیم ملی بسکتبال دیده، به نظر می‌رسد هدفش ارائه یک نمایش خوب و دیدنی در جام جهانی است. اردوهای داخلی و خارجی، بازی‌های تدارکاتی و حضور در دو تورنمنت نشان از تلاش فدراسیون برای حضوری پر قدرت در جام جهانی دارد، خصوصاً که نه ۶۰عقصر که تعداد محدودی بازیکن در اردوهای تمرینی حضور داشتند،

این فرصت خوبی برای هاگان دمیر بود تا بتواند به شناخت خوبی از شاگردانش برسد، اما نباید فراموش کرد ما قرار است برابر اسپانیا، قهرمان دور قبل به قدر مسلم نمی‌توان انتظار کسب امتیاز و برتری مقابل اسپانیا و برزیل را داشت و تنها تیمی که شانس برتری مقابل آن وجود دارد، ساحل‌عاج است؛ تیم دوندای که می‌تواند ما را تحت فشار قرار دهد اما در صورت آنالیز دقیق می‌توان با برنامه‌های تدافعی هاگان دمیر حمله را به چالش کشید، هر چند اکثر مربیان روی فاز حمله زوم می‌کنند اما با توجه به قدرت حریفان و فرصت اندکی که برای آماده‌سازی جهت حضور در جام جهانی بود، سرمربی ترک‌تبار ایران با تکیه بر دفاع بهترین تصمیم را برای تیمش گرفته است.

آر ایش دفاعی بهترین تصمیم است

پیش‌بینی یا قضاوت اینکه تیم ملی بسکتبال ایران در جام جهانی چه نتیجه‌ای می‌گیرد، خیلی ساده نیست، خصوصاً که صعودی را تجربه کردیم که بیشتر دست تقدیر بود تا شایستگی‌های صد در صدی خودمان، هر چند این نمی‌تواند شایستگی‌های تیم ملی بسکتبال ایران و توانمندی ملی‌پوشان آن را زیر سؤال ببرد اما واقعیت است، درست مثل فاصله بسکتبال ایران با اسپانیا.

عباس آقاآقوی
مربی و کارشناس بسکتبال

فدراسیون زمان زیادی را برای انتخاب کادر فنی و همچنین تزریق نیروی جوان به تیم از دست داد، با وجود این اما در فرصت کمی که داشت، توانست تدارک خوبی برای آماده‌سازی تیم جهت حضور در جام جهانی ببیند و حالا نتیجه‌گیری در این رقابت‌ها مستلزم این است که بتوانیم پتانسیل بالقوه‌ای را که در این تیم نهفته است، به خوبی به پهنام یخچالی هماهنگ است و چشم بسته او را در زمین پیدا می‌کند و مهم‌ترین آنکه با توجه به تفکرات دفاعی دمیر، تیم ما باید در مقابل تیم‌های تأثیرگذار تیم به خصوص در هر بازی راحت کند چراکه جمشیدی در این مقطع زمانی در اوج آمادگی است و تیم ملی می‌توانست به لحاظ شرایط سنی و تجربه‌ای که دارد بهترین خروجی